

Účinkuje soubor Konvergence:

Zuzana Bandúrová – flétna
Michaela Hrabánková (j.h.) – hoboj
Jiří Mráz – klarinet
Viktor Mazáček, Matěj Vlk – housle
Ondřej Štochl – viola
Sebastian Tóth (j.h.), Helena Velická – violoncello
Ondřej Melecký – kontrabas
Dominika Ťuková (j.h.) – harfa
Eva Hutýrová, Tomáš Pálka – klavír
David Růžička – bicí nástroje
Jan Rybář – dirigent

Vstupné: 100 Kč / studenti: 50 Kč

Příští koncerty sdružení KONVERGENCE

Zwei Ufer hat der Fluss (Konvergence-Klangnetz)

21.11. Olomouc, 22.11. Brno

09´Konvergence No.5

8.12. Praha

Bližší informace naleznete na www.konvergence.org

Tento koncert se koná díky finančním podporám:

MINISTERSTVO
KULTURY

6. 11. 2009

09´KONVERGENCE
No. 4

PROGRAM KONCERTU

- Jean Luc Darbellay:** **La (1989)**
pro klarinet, housle a violoncello
- Peter Graham:** **à René Magritte (2006)**
pro klavír sólo
- Michaela Plachká:** **Smyčcové trio No. 1 (rev. 2009)**
pro housle, violu, violoncello
- Marie Sommerová:** **Tři kusy pro flétnu a klarinet (2004)**
- Pavol Rinowski:** **Smyčcový kvartet, op. 9 (2004)**
- Jan Rybář:** **Koncert pro hoboj a šest hráčů (2009)**
pro hoboj, housle, violu, kontrabas, bicí, harfu a klavír
- Iannis Xenakis:** **à R. (1987)**
pro klavír sólo

JEAN LUC DARBELLAY LA

Původní myšlenkou skladby, později nazvané "la", bylo napsat krátký kus pro klarinet, housle a cello. V jedné předchozí skladbě jsem použil „tlumenou“ ladičku, kterou využívali při hře hráči na smyčcové nástroje. Výsledkem byl zvuk - velmi jemné "la" - kombinované s tichými zvuky klarinetu. Bylo až napínavé poslouchat změnu zvuku dechového nástroje a zvuku resonance ladičky. Rozhodl jsem se použít "la" k propojení krátkých hudebních fragmentů. Ústřední tón probíhá celou skladbou v mnoha barevných variacích a je také současně přechodovým tónem, barevným tichem, orientačním bodem, téměř tonálním centrem v atonální hudbě..., usnadňující posluchači orientaci v prostoru a čase.

PETER GRAHAM à RENÉ MAGRITTE

Tato drobná klavírní hříčka je inspirována oblíbenou technikou známého belgického malíře, kdy obrys nějakého objektu je vyplněn objektem jiným. Zde je použito tónového materiálu ze skladby Clauda Debussyho *Syrinx* (dokonce v dané posloupnosti, ale v různých oktávních polohách, tóny někde zaznívají zároveň a je dovoleno opakování), rytmus a klavírní stylizace pak upomínají na styl Mortona Feldmana. Snahou bylo dosáhnout podobně snové atmosféry, jakou nacházíme v Magrittových obrazech.

MICHAELA PLACHKÁ SMYČCOVÉ TRIO No. 1

Smyčcové trio je pro mne přitažlivé uskupení. Nápadně připomíná rodinu. Základním námětem pro tuto skladbu bylo právě ono zvláštní tření, které neustále narůstá a uvolňuje

se, právě jako tomu je v dlouhodobých vztazích. Střídají se období klidu a období napětí, přitom témata jsou si celý život podobná. Právě tak pracuji s materiálem v této skladbě. Vrací se v různých souvislostech nebo se vynořuje naprosto nový. Hlasy se v některých momentech naprosto rozrůžňují a jinde se spojují a splývají jako jedno tělo. Smyčcové trio No.1 je rozpracovanou verzí skladby Pro housle, violu a violoncello z roku 2006.

MARIE SOMMEROVÁ TŘI KUSY PRO FLÉTNU A KLARINET

Tři kusy pro flétnu a klarinet byl můj první studentský tvůrčí počín na půdě HAMU. Vycházel vlastně ze zadání prof. Riedlbaucha – využít pouze dva sólové, nejlépe dechové nástroje. Vznikly tři krátké věty, miniatury a i po pár letech odstupe mi připadají příjemné na poslech s něčím už typickým a autonomním pro mou hudbu. V době, ve které vznikaly, jsem byla zahlcena tolika novými hudebními podněty, že jsem nebyla s to utřídit je do nějaké teoretické roviny. Proto nemohu sloužit informacemi z rovin formálních či jakkoli jinak kompozičních. Přesto můj pozdější sklon k intervalovému výběru, který mi dnes napomáhá docílit žádanou estetiku, je už, myslím, celkem znát.

PAVOL RINOWSKI SMYČCOVÝ KVARTET, op. 9

Kompozice vznikla jako bakalářská práce na bratislavské VŠMU během studia u Jevgenija Iršaja. V roce 2004 byla premiérována v Glen Faals (USA), Albany String Quartetem. Pro náročnost kompozice, která shrnuje techniky polské školy na krátké ploše, má kompozice možnost znovu ožít v prvním provedení v Evropě vůbec. Čas a kontrast jsou základním cíleným manévrem a vzájemný vztah je v kontextu této kompozice důležitější, než samotný fakt, že časová anticipace použití citátů z kvarteta Ivany Loudové, u které autor teprve po třech letech od napsání kompozice studoval na pražské HAMU, se stala vlastně sofistikovaným nástrojem náhody, která se v kompozici nejvíce projeví až při živém provedení.

JAN RYBÁŘ KONCERT

Koncert pro hoboj a šest hráčů je možno vnitřně rozčlenit do dvou, fakturou výrazně odlišných, celků. První z nich exponuje hoboj jako nositele hlavní hudební myšlenky. Ostatní nástroje zde mají převážně doprovodný charakter a hudební materiál „získávají“ z dění, které představuje sólový hoboj. Pomyslná druhá část přináší rytmičtější, repetitivnější a komplexnější tvar, jenž zapojuje hoboj více do instrumentálního ansámblu. Celá tato část vrcholí kadencí, jež má oproti klasické představě o virtuózní sólové kadenci charakter spíše katarzní a uklidňující. Kompozici uzavírá již jen krátký a stručný závěr. Skladba byla napsána na popud hoboistky Michaely Hrabánkové, která ji dnes předvede v premiéře.

IANNIS XENAKIS à R.

Během 70. až 90. let zkomponoval Xenakis několik skladeb pro sólové nástroje nebo malé obsazení. Pro jejich krátkou duratu a minimalistickou instrumentaci bychom jim mohli říkat miniatury. Jednou z nich je také skladba pro sólový klavír à R. (Hommage à Ravel). Byla to objednávka Radio France pro festival v Montpellier ku příležitosti výročí padesáti let od Ravelova úmrtí. Pregnantní, efektní, bezmála třiminutová skladba budí dojem předavku.